

egyéb hátra, mint a petefészkeknek — amennyire csak elérhetőek — február hó közepén, napszámosokkal való lekapartatása és elégetése, mihez Hirsch és Löwensohn bérlő urak a költségeket készséggel megajánlották. Így reményelem, hogy a hernyórágást legalább a lehető legkisebb mérvre korlátozhatom.

Miklósvár (Tolna-Tamási), 1907 január 9.

Szaktársi üdvözlettel:

Kabina János

nyug. m. kir. erdőmester.

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK.

FELHIVÁS

a tavaszi erdészeti államvizsga tárgyában.

A folyó év tavaszán erdészeti államvizsgát tenni szándékozók felhivatnak, hogy az ehhez szükséges engedélyért benyújtandó kérvényeiket kellően felszerelve legkésőbb folyó évi február hó végéig az erdészeti államvizsgáló bizottság elnökének czimére (Budapest, V., Zoltán-utca 16. szám) bérmentve küldjék be.

Budapest, 1907. évi január hó 5-én.

Horváth Sándor

miniszteri tanácsos, a bizottság elnöke.

KÜLÖNFÉLÉK.

Személyi hir. *Fuchs Frigyes*, gróf Majláth György tyerchovai uradalmának főerdésze, 50 éves zajtalan de szorgalmas és eredménydus működése után; a megérdemlett nyugalomba vonult. Az erdészeti szolgálattól visszavonuló szaktárs, mint erdő-, vad- és haltenyésztő kiváló érdemeket szerzett magának s működési körében barátságával s rendkívüli vendégszeretetével nemcsak a környék, hanem az ott sűrűn megforduló turistaközönség osztatlan tiszteletét, szeretetét és háláját vivta ki magának. *H. I.*

Nyilatkozat. „Az 1898. évi XIX. t.-cz. második czimében foglalt rendelkezések mikénti végrehajtásáról Sopron vármegyében“

czimű közleményemben, mely az „Erdészeti Lapok“ 1906. évi XII. füzetében jelent meg, az erdőgazdasági ügyviteli szabályzatok életbeléptetésénél követett eljárást, az ide vonatkozó adatokkal együtt, közvetlen tapasztalataim alapján, tárgyilagosan ismertettem.

A „Magyar Erdész“ f. évi 20. számában ezt a közleményemet Sólyom Andor, aki — saját állítása szerint — Sopronban nem volt, kritika tárgyává tette.

Felmentettnek érzem magamat az alól, hogy ezzel a cikkel bővebben foglalkozzam, mert:

1. az a helyi viszonyok kellő ismerete nélkül iratott,
2. álnév alatt tétetett közzé és végre,
3. mert szerzőjét a személyeskedés terére követni nincs szándékomban.

Budapest, 1907 január 23.

Ratkovszky Károly.

Kérelem az Erdészeti Lapok t. olvasóihoz. Alulirott titkári hivatal tisztelettel kéri az Erdészeti Lapok t. olvasóit, hogy vele *azon helyiérdekű vasuti vonalakat közölni sziveskedjenek, amelyeknek megépítése a hazai erdőgazdaság érdekében álló volna*, tehát amelyek nagyobb erdőket tárnának fel, avagy az utirányt valamely jelentékenyebb fafogyasztó helyhez megrövidítenék. Kérjük egyben szives megjelölését a vasutvonal mentén elterülő nagyobb erdőbirtokoknak s ha lehet hozzávetőleg az évenként szállításra kerülő faanyagának is.

Egyben tisztelettel kérjük, hogy velünk közölni sziveskedjék, hogy mely vállalat vagy cég által állíttatnak elő hazánkban (magyar anyagból és magyar munkások által) *a fa döntésénél, közelítésénél, számozásánál, jelzésénél, mérésénél stb. használt eszközök* (számozó korongok, jelzőkalapácsok, átlalók, fejszék, gajmók, talpfakapcsok stb. stb.)? Gyárilag, tehát készletre készülnek-e ezek, vagy csupán külön megrendelésre? és a gyakorlatban beváltak-e ezek a magyar gyártmányu eszközök?

Az Országos Erdészeti Egyesület titkári hivatala.

Erdősítési jutalmak kiosztása. A földmivelésügyi miniszter december hóban ítélte oda azokat az állami jutalmakat, melyeket a kopár, vizmosásos és futóhomok területeken 1901. évben létesített közgazdasági jelentőséggel bíró erdősítésekre, öt évvel ezelőtt kítűzött. A kítűzött hat nagy és tizenkét elismerő jutalomra

(össz.: 9000 korona értékben) eredetileg 24 birtokos pályázott, időközben egy birtokos erdősitési elbírálását a jövő évre kérte, két birtokos pedig a versenyből kizárattott, mert a létesített erdősitések a pályázati feltételeknek nem feleltek meg.

A pályázó többi 21 birtokosnak, összesen 674.50 kat. holdra terjedő erdősitési az ősszel a helyszínen felülvizsgáltatván, a földmívelésügyi miniszter a bíráló-bizottság javaslata alapján a két 1000 koronás nagy jutalom közül az elsőt a brassóvármegyei Hosszufalu községnek 91.09 kat. holdon, a másodikat a beszerce-naszódvármegyei Magura községnek 66 kat. holdon teljesített erdősitésért ítélte oda. A két 800 koronás jutalom közül az elsőt a brassóvármegyei Barczarozsnyó község 41.6 kat. holdon, a másodikat a háromszékvármegyei Kovászna község 33 kat. holdon létesített erdősitésért nyerte el.

A két 600 koronás nagy jutalom közül a miniszter az elsőt a nyitra vármegyei Verbó község volt urbéreseinek 40 kat. holdon, a másodikat a kisküküllő vármegyei Keszler község volt urbéreseinek 70 kat. holdon teljesített erdősitésért adta ki.

Elismerő jutalomképpen három 500, három 400 és kettő 200 koronás jutalom osztott ki, míg egy 200 koronás elismerő jutalmat a miniszter nem osztott ki arra való tekintettel, hogy a pályázó nagyobb birtokosok pénzjutalomra rászorulva nincsenek s más, erre érdemes pályázó nem akadt.

Az elismerő jutalmakért versenyző birtokosok közül 500 koronás jutalmat kaptak: Kézdiszárzapatak földbirtokos közönsége 25, a nagyüküllőmegyei Almakerék község 36.88 s a háromszékvármegyei Köpecz község volt kétág katonasága 36 kat. hold erdősitésért.

A 400 koronás elismerő jutalmakat dr. Issekutz Győző a kisküküllő vármegyei Erzsébetváros község határában 43, a zala vármegyei Sáska község volt urbéresei 10 és a nyitra vármegyei Sasvár község volt urbéresei 30 kat. holdon létesített erdősitéssel nyerték el.

A 300 koronás elismerő jutalmakat Wagner Ágoston a heves vármegyei Mátramindszent község területén 15, Thuránszky Zoltán a szepes vármegyei Lándsásfalú község területén 10.52 és Visnyi

Emilné, szül. Scholtz Celesztin a hontvármegyei Udvarnok község területén 10 kat. holdon teljesített erdősítésért kapta meg.

A 200 koronás elismerő jutalmakat Spitz Nándor a trencsénvármegyei Gyurgyove község területén 10·15 kat. és dr. Halassy Kálmán a Hontvarsány községben 14 kat. holdon létesített erdősítéssel nyerték el; a harmadik 200 koronás elismerő jutalom mint már említve volt, ez alkalommal nem volt kiadható.

A versenyben felsoroltakon kívül részt vett nagyobb birtokos közül, névszerint gróf Esterházy Miklós Móríc uradalmának a győrvármegyei Gönyő község határában 44·67, Schreiber József örökösei uradalmának trencsénvármegye Kvassó, Lissza és Zuhák községek határában 31·99, végül lovag Hahn Samu uradalma a trencsénvármegyei Vranye község területén 5·50 kat. holdon létesített erdősítésekért a miniszter elismerését és köszönetét nyilvánította: azokat az alkalmazottakat pedig, kik a versenyre bocsátott erdősítések létesítésénél vagy gondozásánál érdemeket szereztek megfelelő pénzjutalmakkal tüntette ki, nevezetesen:

Schaller Józsefet, lovag Hahn Samu urad. erdőfelügyelőjét és Holfeld Henriket, gróf Esterházy Miklós Móríc erdőmesterét egyenkint 250, Klose Emilt a Schreiber József örökösei urad. főerdészét 200, s ugyanazon uradalom körerdészét, Müller Alajost 140, Kaltenstein Edét, Thuránszky Zoltán urad. ispánját, valamint Zsigmond Miklóst dr. Issekutz Győző urad. ispánját egyenkint 150, Komsa György m. kir. főerdőőrt 120, továbbá Ovecska Ferenczet a sasvári volt urbéresek elnökét s Flocka Jánost a keszléri volt urbéresek elnökét egyenkint 100, továbbá Luczay Mihály, Lakatos István, Tamás Lajos, Gertner János, Farkas Lajos, Gyöngyössy József kerületi erdőőrököt s Gergely János városi erdőőrt egyenkint 100, ezenkívül Steiner Gyula volt urb. közbirtokossági, Kraft András és Marcell János községi és Vass János urad. erdőőrököt egyenkint 80, továbbá Kulanszky Mihály urb. erdőgazdát 80, Kis József urad. erdőszolgát 60, Gyulai Ferenc községi erdőszolgát 60, végül Oberländer Sándor volt kasznárt és Krajnyák Mihály volt erdőszolgát, kik az Elischer Mihály abaujszolnoki birtokos által létesített, de időközben gazdát cserélt s ezért a versenyből kimaradt erdősítések elvégzésénél annak idején buzgón közreműködtek 100, illetőleg 60 koronát.

A miniszter továbbá az illető vármegyék főispánjai útján a közhasznú erdőültetések foganatosítása terén több éven át kifejtett hasznos tevékenységükért és az állami erdészeti tisztviselők buzgó támogatásáért teljes elismerését nyilvánította:

Dr. Semsey Aladárnak, a hétfalusi járás főszolgabirójának, továbbá Lukács Károly Hosszufalu, Pfaff Mihály Barczarozsnyó, Deák Dénes Kovászna község jegyzőjének, valamint Bián Ödön bükkösi körjegyzőnek, végül Busch Jánosnak, Rozsnyó község birójának s Kugel Sámuelnek a verbói volt urbéresek elnökének.

A létesített erdőültetések egyes birtokosok anyagi erejét meghaladó költségeket igényeltek, ezeknek a költségeknek részben való megtérítése céljából a miniszter az odaitélt jutalomdíjakon felül Verbó község volt urbéreseinek, Keszler község volt urbéreseinek, Kézdiszarazpatak község földbirtokos közönségének, Köpecz község volt kétág katonaságnak, Almakerék községnek és Sasvár község volt urbéreseinek egyenkint 200 korona segélyt is adományozott.

A magántisztviselők nyugdíjügye. Az Erdészeti Lapok m. é. VII. füzetében foglalkoztunk ezzel a fontos kérdéssel és ismertettük az osztrák törvényhozás erre vonatkozó legújabb termékét. Ezt a törvényt ismertette *Máday Izidor* ny. miniszteri tanácsos a Pesti Napló f. é. 3. számában és ehhez az ismertetéshez a következő, bennünket közelről érdeklő fejtegetéseket fűzi.

Midőn tudomást nyertem arról, hogy a magánhivatalnokok biztosításáról szóló törvényjavaslatot, mely már 1901 május 21 óta foglalkoztatta Ausztria törvényhozó testületét, most végre mindkét ház elfogadta, az ügy iránt való érdeklődésből érintkezésbe léptem az osztrák gazdatisztek központi egyesületével és onnan azt az értesítést kaptam, hogy a földbirtokosok és gazdatisztek körében mozgalom indult azzal a célzattal, hogy nem várják be a törvény életbeléptetésére az átmeneti intézkedések szerint kitűzött két évi határidőt, hanem a törvény 64. szakaszának értelmében önálló nyugdíjintézetet alakítanak. Így áll a magánhivatalnokok, első sorban pedig a gazdatisztek biztosításának ügye Ausztriában.

Nálunk pedig úgy áll a dolog, hogy mind a kereskedelmi és ipari alkalmazottak (a nálunk szokásos elnevezés szerint:

magánhivatalnokok), mind pedig a gazdatisztek és erdészek *kizárólag saját erejükből* igyekeznek olyan intézményeket létesíteni, illetőleg fenntartani, melyek tagjaiknak egykori ellátását volnának hivatva biztosítani. Ezek a magán uton létrejött társulatok az érdekelteknek csak egy töredékét foglalják magukban és így rendeltetésüknek teljességgel meg nem felelhetnek. Ahol állandó fizetési kötelezettség önkéntes elvállalásáról van szó, ott éppen azok nem jelentkeznek, akiket a humanizmus és a helyes szociális elvek értelmében első sorban kellene támogatni, t. i. a gyengék. Ez a nézet vezérelt engem a gazdatisztekről szóló 1900. XXVII-ik törvényzikk létrejöttét megelőző tárgyalások alkalmával is, midőn javaslatomban a gazdatisztek kötelező nyugdíjbiztosítását és a tehernek a gazdatisztek és földbirtokosok közt való megosztását terveztem. Hogy ez az eszme a terhekkal amugy is sujtott gazdaközönség körében nem talált volna kedvező visszhangra, azt bizonyítgatni felesleges, és ha Darányi Ignác, ki mint földmívelési miniszter oly sok esetben tudott érvényt szerezni emberbaráti törekvéseinek, a kötelező nyugdíjbiztosítást nem foglalta bele a törvényjavaslat keretébe, ennek indoka csakis az az alapos aggodalom lehetett, hogy az említett intézkedés bevétele a gazdatisztek viszonyainak javítására tervezett törvény létrejöttét általában kockáztatta volna, holott az a gazdasági karra nézve oly nagybecsű határozatokat foglalt magában, hogy a törvény a kötelező nyugdíjbiztosítás nélkül is jelentékeny vívmány értékével bír.

Ha már most felbuzdulva a szövetséges állam példáján, azt keressük, hogy milyenek ma az esélyek arra nézve, hogy gazdatisztejünk és erdészeink sorsa egy őket és a földbirtokosokat egyaránt terhelő kötelező biztosítás útján javíttassék, akkor be kell ismernünk, hogy a gazdák anyagi helyzete manapság sem olyan, hogy újabb terheket könnyen vállalhatnának. Be kell ismernünk azonban azt a kétségtelen tényt is, hogy a gazdasági kar anyagi helyzete általában az utóbbi években folyton kedvezőtlenebbé vált és hogy a társadalmi réteg, mely nemcsak gazdasági, de nemzeti politikai tekintetben is az országban fontos tényező volt, jelentőségében veszített. Mivel pedig amugy is fogyatékos középosztályunkat nemhogy gyengíteni, hanem ellenkezőleg lehetőleg erősíteni nemzeti politikánk egyik elsőrendű feladatának tartom, nem nézhetjük

tétlenül a gazdatiszti osztály hanyatlását. Kedvező esélynek tudandó be tehát, ha ez a meggyőződés az illetékes körökben is gyökeret ver.

De a legkedvezőbb esély arra nézve, hogy nemcsak a gazdasztek és erdészek, hanem minden más magánhivatalnok szociális érdekei most már érvényesüljenek és az állam, illetőleg a kormány által felkaroltassanak, abban van, hogy a társadalom minden rétegére kiterjedő, de kivált a gyengébbek támogatását biztosító szociális szellemű törvények alkotására irányuló törekvések az újabb időben mind hatalmasabban nyilvánulnak, gyakran annak a bölcs belátásnak nyomása alatt, melyet a „*prévoir c'est gouverner*“ mondás oly találóan jellemez.

De magyar magánhivatalnokaink javára még az az esély is kínálkozik, hogy midőn Ausztria példájára, mint követésre méltóra utalnak nemcsak saját existenciájuk érdekeit tartják szem előtt, hanem az egész ország érdekének szempontjából mérlegelendő ügy rendezését hangoztatják. Mert nagyon is ismeretes és nagyon is sajnálatos körülmény az, hogy iparilag és kereskedelmileg képzett magánhivatalnokaink közül sokan, és éppen nem a gyengébben minősítettek, Ausztriában keresnek és találnak alkalmazást. Ha már most a velünk kereskedelem és ipar tekintetében oly nagy fölényvel versenyző Ausztriában a talajhoz nem kötött kereskedelmi és ipari magánhivatalnokok anyagi állása a fent ismertetett nagyjelentőségű törvénnyel biztosítva lesz, a kereskedelmi és ipari tehetségek valóságos tömeges kivándorlására nyílnék kilátás, ha ennek a fejlődésben lévő iparunkra és kereskedelmünkre káros kihatásnak egy megfelelő országos intézkedéssel gátat nem vetünk.

Fejtegetéseimből azt következtetem, hogy ha gazdasztszjeink és erdészeink, kereskedelmi és ipari hivatalnokaink egyértelműleg teszik meg kezdeményező lépéseiket és anyagi érdekeik rendezése céljából egy az osztrák törvényhez szellemben hasonló törvényes intézkedés alkotását szorgalmazzák, kellő kitartás mellett a siker biztosra vehető.

A zborói volt Rákóczy birtok az állam tulajdonában.
Darányi földmívelésügyi miniszter 1,200.000 koronáért megvásárolta Clary és Aldringen Szigfrid gróf brüsszeli követtől a mintegy 5152 kat. hold kiterjedésű zborói uradalmat összes gazdasági és

egyéb fölszerelésével együtt, melyekhez II. Rákóczi Ferenc egykori kastélya is tartozik.

A megvett uradalom nagyobb része erdőbirtok s megvételét közgazdasági és kincstári erdészeti szempontokon kívül az a körülmény is előnyössé tette a kincstárra nézve, hogy ily módon a miniszter támpontot szerez a Sáros megye makoviczai járásában megindított hegyvidéki segélyezési akciónak. A megvett erdőbirtok zöme egyrészt okszerű erdőgazdasági okokból, másrészt pedig az utóbb említett szempontra való tekintettel kincstári kezelésben marad. Ugyancsak az államkincstár fogja gondozni a Rákóczi-kastélyt és kápolnát. A gazdasági épületek és a hozzájuk tartozó belsőség pedig valamely gazdasági, esetleg kulturális intézmény céljaira fognak szolgálni.

A mintegy 1415 kat. holdat kitevő mezőgazdasági birtokkal az a terve a miniszternek, hogy hosszabb lejáratu bérlet után esetleg örökáron értékesíti az uradalom körül elfekvő 10 község kisgazdái javára, akik eddig többnyire éppen a földhiány miatt vándoroltak ki Amerikába. Ez a megoldás előreláthatólag jelentékeny mértékben csökkenteni fogja ottan a jelenleg nagy mértékű amerikai kivándorlást.

Erdészeti előadás gazdasági téli tanfolyamon. A kecskeméti Gazd. Egyesület téli tanfolyamában m. hó 20-án Selymessy Ferencz m. kir. főerdész előadást tartott a homoki erdők telepítéséről, kezeléséről, kihasználásáról és felújításáról. Az egyesület helyiségében szép számmal egybegyűlt gazdaközönség mindvégig feszült figyelemmel kísérte az eddig még nem hallott érdekes előadást, melynek folyamán Selymessy főerdész először is rámutatott annak szükséges és üdvös voltára, hogy a mezőgazdák és szőlőbirtokosok földbirtokuknak legalább $\frac{1}{10}$ -ed részén helyesen és jól kezelt erdőt tartsanak fenn. Ezután a talaj megművelésétől kezdve, végig magyarázta a homokon előnyösen telepíthető fanemek ültetésénél, a telepített fatelep ápolásánál, gyéritésénél, nyesésénél és kihasználásánál követendő eljárást és felhívta a gazdaközönség figyelmét ezen műveletek némelyikénél a Duna-Tisza közén divó helytelen szokásokra és rámutatott azoknak káros következményeire. Az egy és fél órán tartó tanulságos előadásból gazdaközönségünk meggyőződhetett arról, hogy belterjes gazdaságnál az erdőt figyelmen

kívül hagyni nem szabad, mert ha a faárak az eddigi arányban növekednek, ma-holnap az alföldi gazdaságnak az erdő lesz legjobban jövedelmező része. 27-én Selymessy főerdész a madárvédelemről tartott előadást.

Felső erdészeti tanintézet Indiában. Megemlékeztünk már arról, hogy az indiai kormány elhatározta, hogy a dehra-duni alsóbb foku erdészeti iskola „Imperial Forest Research Institute & College“ czimmal felsőbbfoku erdészeti iskolává alakíttassék át. Erre vonatkozólag most a calcutti cs. és kir. főkonzul jelentéséből a következőkről értesülünk:

A meglévő tantestület egy gyakorlati erdőgazdával (Forstexperte), egy erdőmérnökkel, egy botanikussal, egy zoologussal, egy erdészeti vegyészszel és egy fakereskedővel (Forest-Economist) szaporíttatik.

A „Forest-Economist“-nak tapasztalt kereskedőnek kell lennie, akinek az lesz a feladata, hogy kikutassa az erdei termények kereskedelmi értékesítésének legjobb utjait s aki mintegy közvetítő az erdőkezelőség és az érdekelt kereskedői körök között.

Az indiai kormánynak ez, az erdészeti szakoktatásra nézve általában véve nagyon fontos intézkedése azzal van indokolva, hogy az eddig alkalmazásban volt s többnyire a londoni „Cooper-Hill College“-ből kikerült alsóbbbrangu erdészeti személyzet nem felelt meg a jogosan támasztható igényeknek, mert egyrészt az indiai különleges viszonyokat nem ismerte, másrészt, mert a csekély javadalmazás és rossz előmenetel miatt ezekre az állásokra megfelelő minőségű személyzet nem is volt elegendő számban kapható. A főiskola célja tehát, hogy ezentul jól iskolázott és az indiai viszonyok közt nevelt személyzet legyen az erdőkezelőségek rendelkezésére bocsátható, amely személyzet az erdőgazdaságot a a kor színvonalán álló tudomány alapján fektetve, a követelményeknek megfelelőbb sikerrel tudja intézni.

Magyarország vadlelővése az 1905-ik évben. Hasznos vad: szarvas 6830, dämadvad 1589, őz 13.331, zerge 108, moufflon 70, vaddisznó 3947, mezei nyul 792.611, üregi nyul 46.865, siketfajd 1784, nyirfajd 66, császármadár 4194, fácán 115.249, fogoly 575.662, fűrj 94.600, vadlud s vadvakcsa 14159, erdei szalonka 19.962, mocsári szalonka 7238 db stb.

Kártékony vad: medve 108, borz 1882, vidra 641, hiuz 54, farkas 263, vadmacska 1702, róka 22.302, nyest 2745, görény 9273, menyét 14.566, sas és keselyű 6115, sólyom, kánya, ölyv, vércse 57.923, bagoly 10.921 db stb.

Vasuti Universum czimen gróf Kreith Béla új vasuti utmutatót ad ki, mely minden hó elsején jelenik meg. Az utmutató vonalankint tárgyalja az egyes állomásokat és azok környékét, kiterjeszkedve az egyes helyek földrajzi, történelmi, közigazgatási, gazdasági, ipari és kereskedelmi stb. tekintetben való leírására, közli a község és az állomás közötti távolságot, a vendéglőket, van-e kocsí az állomáson, a lakosok számát, a templomokat, iskolákat, társulatokat, hivatalokat, az illető község vadászbérlőinek nevét, a vadállományt, a művelési ágak szerinti eloszlást, a 100 holdnál nagyobb birtokok tulajdonosait, a föld árát stb.

Az érdekes és pártolásra méltó vállalatnak első füzeté a Budapest—Wien közötti vonalra terjed ki (Marcheggen át). Előfizetési ár egy hóra 1 K, kötve 2 K.

Halálozás. Ifj. *Seide* Róbert urad. főerdész (Kiszucza-Ujhely, Trencsénm.) m. hó 14-én 36 éves korában elhunyt. Béke hamvaira! — Amint lapunk zártakor megilletődéssel értesülünk, *Reinfuss Félix*, a jászóvári premontrei kanonokrend erdőmestere, az Országos Erdészeti Egyesület igazgató-választmányának hosszú éveken át buzgó tagja, m. hó 26-án, életének 61. évében, hosszas szenvedés után elhunyt. Az Országos Erdészeti Egyesület koszorút küldött az elhunyt sirjára, kinek életrajzi adatait a legközelebbi számban közöljük. Béke hamvaira!

VÁLTOZÁSOK ÉS KITÜNTETÉSEK AZ ERDÉSZETI SZOLGÁLAT KÖRÉBŐL.

A m. kir. földmivelésügyi miniszter *Véssei Mihály* m. kir. erdészjelölt-tanársegédet a görögényszentimrei m. kir. erdőéri szakiskolától a liptóújvári m. kir. erdőéri szakiskolához helyezte át és a görögényszentimrei m. kir. erdőéri szakiskolához a bustyaházai m. kir. erdőhivatal kerületéből *Rónai György* m. kir. erdészjelöltet rendelte ki szolgálattételre.

